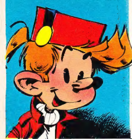
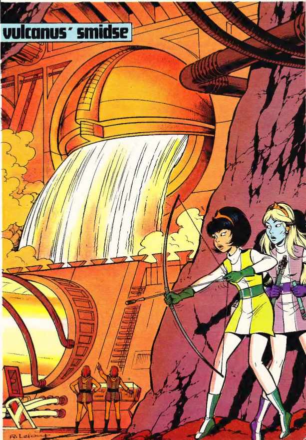
WEEKBLAD ● 36ste JAARG. ● 52 BLZ. 1819 22-2-1973 ● BELGIË : 12 F ● NEDERLAND : Fl. 1,— ABONNEES : 90 CT

robbedoes

ROBBEDOES INTERVIEWT
CACTUSKWEKER
GREGOOR HOECKX

2 complete verhalen :
SAM EN DE BEER in :
« Taart met een Staartje »
OOM WIM :
« Het luchtmonster »
Een reisverslag
van Jean-Luc :
« LONG BEACH CALIFORNIA »
Lange afleveringen :
DE MINI-MENSJES, TOET EN KLI-WONG
en een nieuw avontuur
voor
YOKO TSUNO

FLUWEEL "INTENS LEVEN"

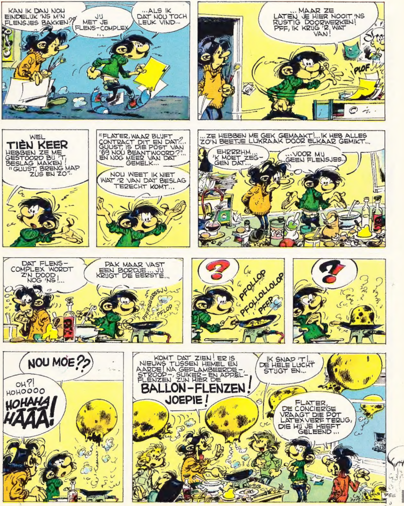
in speciaal aanbod bij Ji-Butch : jasje voor **1.870 F** en pantalon voor **795 F.**

Ji BUTCH

ANTWERPEN : Mechelsesteenweg, 67 - **BRUSSEL** (Bovenstad) in Garden Stores Louise, Louizalaan, 45 (privé parking : De Jonckerstraat, 44, direkte toegang tot de zaken) - (Centrum) Schildknaapstraat, 38 (privé parking rechtover) - **GENT** : Zonnestraat, 25 (privé parking : Schouwburgstraat, 4, direkte toegang tot de zaak) - **LUIK** : rue Cathédrale, 114 (gratis parking : Parking "C.M.500" rue Charles Magnette, 1b) - **HET ZOUTE** : in Garden Stores Het Zoute, Kustlaan, 89.

Guust Flater

door Franquin

De minimensjes worden bespied door een raar stel met vreemde tongvallen...

de mini-mensjes

soldaten uit het verleden

SERON • Hao

vervolg

de mini-mensjes

soldaten uit het verleden

SERON • Hao

wordt vervolgd

BESTE ROBBEDOES

Andere Blauwbloezen ?

Het eerste wat ik lees is " Beste Robbedoes ". Mijn mening over het blad : stéèngoed. Ik denk dat de meeste Robbedoeslezers ook blij zullen zijn met de nieuwe rubriek : tekeningen en verhalen van lezers ! Wanneer komt de uitslag van de Robbedoes Foto-Safari in het blad ? En bestaat er één mogelijkheid dat mijn tekenverhalen worden afgedrukt, als ik ze eens opstuur ? In nummer 1812 lijken de Blauwbloezen wel door een andere tekenaar gemaakt. Is dat werkelijk zo ? En hoe vindt u mijn tekeningen ?

Marc Van der Eecken,
St.-Amandsberg.

De uitslag van de Foto-Safari verschijnt niet deze en volgende week. In " Plant 'n Knol " kunnen we wel korte stripjes publiceren, maar je begrijpt wel dat we niet weken aan een stuk de hele rubriek kunnen reserveren voor één tekenverhaal. De Blauwbloezen in 1812 zijn nog altijd dezelfden. Je " Hardy " krijgt wel 'n plaatsje in " Plant 'n Knol ", maar je moet je leeftijd opgeven.

Eerste Guust

Hebt u nog een exemplaar van het eerste nummer waarin Guust is verschenen ? En welke lezers hebben voor mij een Robbedoes met een van de eerste 25 Guust Flaters erin ? Ik geef 10 zelfklevers per nummer. En ik zou ook willen corresponderen met een meisje van ook ongeveer 14. Ik hou van Guust en popmuziek.

Ronni Dillemans,
Wildeheide 25, 2840 Haacht.

De eerste Guust is verschenen in nr. 1026, op 12 december 1957. Wij kunnen je dat nummer niet meer bezorgen.

Knollen planten

1) Mag het voor die nieuwe rubriek een lang vervolgverhaal zijn ? 2) Op welk formaat zal men het best werken ? 3) Op welk papier ? 4) Verschijnen de tekeningen in kleur ? 5) Moeten we de teksten er zelf in schrijven, in inkt ? Ik kan maar zeggen dat het blad zeer goed is, maar het heeft veel verloren door het heengaan van Lucky Luke en onze vriend Salverius, en doordat Franquin Robbedoes niet meer tekent. Fournier doet zijn best en bereikt steeds betere resultaten, maar ik vind dat hij zijn tekeningen te vol perst. Waar blijven Starter en Pieters ?

Frank Deruyck, Gent.

1) Een lang vervolgverhaal kunnen we in " Plant 'n Knol " niet opnemen. Wel korte stripjes en cartoons. 2) Liefst van 30 tot 80 % groter dan het formaat waarop de tekeningen worden afgedrukt. 3) Liefst fijnkorrelig of glad papier. 4) Nee. 5) Ja. 6) Starter is in zijn " onvindbare " periode, en Pieters komt voorlopig niet terug.

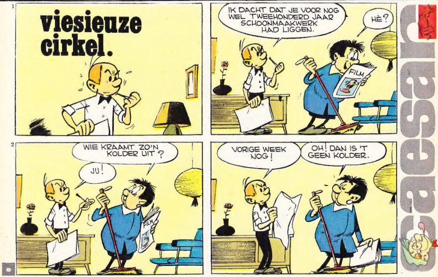
Griezelig

Niets tegen Jess Long, want " De Uitbrekers " vond ik fantastisch, maar " Schimmen uit de Brand ", " Scharlaken Boeddha " en " Het Doodskopmasker " zijn gewoon doodslecht en griezelig. Iedere keer als ik zo'n verhaal heb gelezen, heb ik er spijt van dat ik dat heb gedaan.

Patricia Renotte,
Vilvoorde.

Nounou, Oom Wim...

Wat heeft Oom Wim met het vliegtuig van de Rode Baron uitgehaald ? De Rode Baron vloog niet met een dubbeldekker. Het toestel dat hij rood liet verven was een Fokker dr.-1 triplane. En dat escadrille waarin Bölcke vloog, bestond uit Moranes — Frans vliegtuigen dus. Toet in Parijs hangt me lelijk de keel uit. Guust Flater wordt een-

tonig, en Caesar is veel te kort om plezierig te zijn. De interviews zijn zeer goed. Tora Torapa : uitstekend ; Khena ook, het beste verhaal in het blad.

H. Meyvisch, De Panne.

In de Oom Wim van verleden week had de Rode Baron zijn driedekker - die na de dubbeldekker kwam.

Jammer

Waarom verscheen " Beste Robbedoes " niet in de nummers 1813-14 ? Het zou jammer zijn als deze rubriek verdween ! Zou u ook niet meer van die verhalen zoals " De Draaikolk der Djinns " kunnen publiceren ? Het was erg spannend en zo vlot leesbaar als een beeldverhaal. Waarom verschijnen " Pieters rijdt Proef " en Starter niet meer ? Dat was beter dan Robbedoes Interviewt ".

Jean Frans, St. Kruis.

Op het laatste nippertje moest " Beste Robbedoes " in die nummers wegvallen. Maar niemand denkt eraan de rubriek af te schaffen. Er zijn veel meer lezers voor de interviews dan voor de proefritten — wat nu ook weer niet wil zeggen dat we nooit meer proefritten zullen publiceren.

Tranen

Met tranen van geluk in de ogen las ik uw bevestigend antwoord op de vraag van Peter Schmidt om de knollentuin te laten terugkomen. Ik heb een oud kerstnummer van 1952 teruggevonden. Op mijn blote knieën vraag ik u ook " De Bonte Wereld " met Gaai en Mowgli, " Snuffeltje Vertelt " en " Hoekje voor de Snuffelaars " te laten terugkomen. Ook zouden de lezers zelf een deel van het blad moeten hebben om hun eigen stripverhalen gepubliceerd te krijgen als de tekenaars van Robbedoes ze O.K. vinden. Moet ik op mijn knieën blijven zitten ? Of zullen uw Robbedoesogen opengaan, zodat ik met een versleten broek mijn goeie herlevende Robbedoes kan lezen ? Zijn de Krobbels niet het werk van Deliège en Piroton ?

Marc Raepsaet,
Denderleeuw.

We begrijpen dat sommige lezers oude verhalen en tekeningen beter vinden dan die van nu. (Over 20 jaar zullen ze de tekeningen en verhalen van nu enorm vinden : ook verhalen worden eerbiedwaardig door de ouderdom). Maar Robbedoes brengt liever NIEUWE verhalen — even nieuw als die goeie ouwe verhalen in hun tijd waren...

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

België : 1 jaar 616 F ; 6 maanden : 308 F ; 3 maanden : 154 F.

Nederland : 1 jaar : Fl 46,80 ; 6 maanden : Fl 23,40 ; 3 maanden : Fl 11,70.

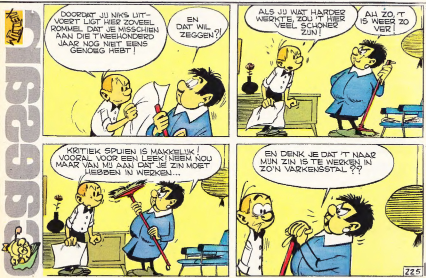
Nieuw Guinea, Nederlandse Antillen, Indonesië en Suriname : 1 jaar : Fl 50,80 ; 6 maanden : Fl 25,40 ; 3 maanden : Fl 12,70.

Overige landen : 1 jaar : 780 F ; 6 maanden : 390 F ; 3 maanden : 195 F.

Nederland : gironummer 211714 van de Uitgeverij J. Dupuis, Industriestraat 13, Sittard.

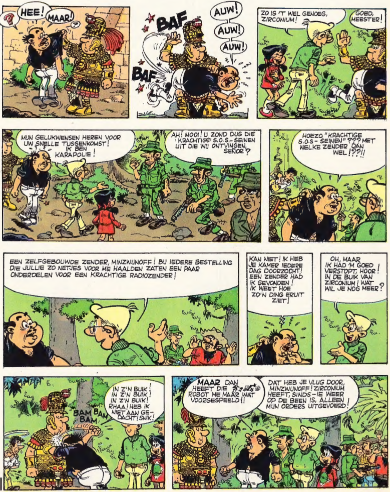
België : P.C.R. 3621.59 van de Uitgeverij J. Dupuis, Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand die volgt op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.

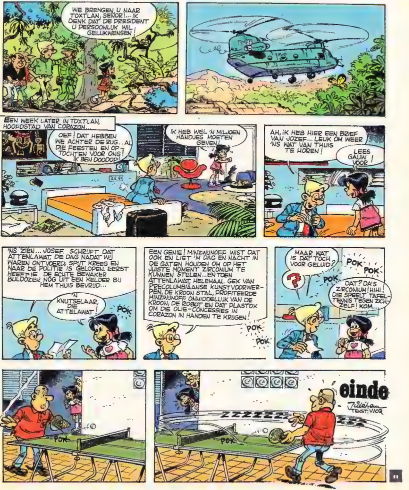
Zal de robot de orders van Minzwijnoff uitvoeren ?

Sophie

de kroon van quitl watnlawatl

JIDÉHEM Vicq

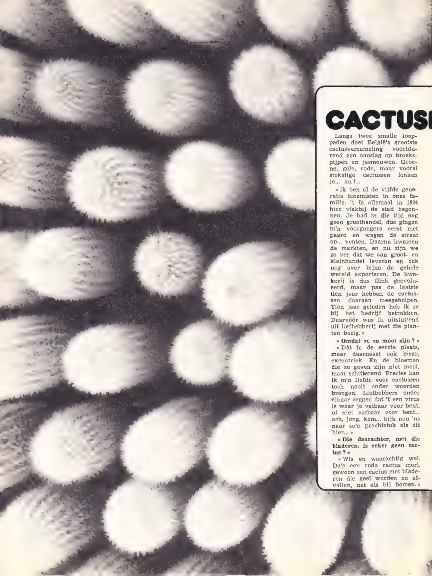
Zwendel is zijn neus in de duistere zaakjes van Papa Pop gaan steken. Heeft hij argwaan gekregen ?

ROBBEDOES & KWABBERNOOT + SPIP

wordt vervolgd

CACTUSI

Langs twee smalle looppaden doet België's grootste cactusverzameling voortdurend een aanslag op broekspijpen en jasmouwen. Groene, gele, rode, maar vooral stekelige cactussen lonken je... au !...

« Ik ben al de vijfde generatie bloemisten in onze familie. 't Is allemaal in 1824 hier vlakbij de stad begonnen. Je had in die tijd nog geen groothandel, dus gingen m'n voorgangers eerst met paard en wagen de straat op... venten. Daarna kwamen de markten, en nu zijn we zo ver dat we aan groot- en kleinhandel leveren en ook nog over bijna de gehele wereld exporteren. De kwekerij is dus flink geëvolueerd, maar pas de laatste tien jaar hebben de cactussen daaraan meegeholpen. Tien jaar geleden heb ik ze bij het bedrijf betrokken. Daarvóór was ik uitsluitend uit liefhebberij met die planten bezig. »

« Omdat ze zo mooi zijn ? »

« Dàt in de eerste plaats, maar daarnaast ook bizar, excentriek. En de bloemen die ze geven zijn niet mooi, maar schitterend Precies kan ik m'n liefde voor cactussen toch nooit onder woorden brengen. Liefhebbers onder elkaar zeggen dat 't een virus is waar je vatbaar voor bent, of niet vatbaar voor bent... ach, jong, kom... kijk nou 'ns naar zo'n prachtstuk als dit hier... »

« Die daarachter, met die bladeren, is zeker geen cactus ? »

« Wis en waarachtig wel. Da's een rodo cactus mori, gewoon een cactus met bladeren die geel worden en afvallen, net als bij bomen. »

ROBBEDOES INTERVIEWT:

WEKER GREGOR HOECKX

« In het begin van hun leven schijnen cactussen ook blaadjes te hebben. »

« Kiemblaadjes ja. Maar die sterven na het eerste levensjaar af. Je kunt ze er wel aanhouden, maar dat is niet te best voor de plant. Die verzwakt dan.

» Je moet trouwens niet zeggen dat cactussen geen bladeren hebben. Die stekels zijn bladeren. Alleen bij deze plant zijn ze dan toevallig tot een of andere stekelvorm gereduceerd. Daar heb je ook nog allerlei vormen in : bijvoorbeeld de grijsaardcactus met z'n lange harige stekels die de plant geheel bekleden en zo tegen de zon beschermen.

» Cactussen vormen eigenlijk een heel normale plantenfamilie. Als ze al afzonderlijk worden gezien, komt dat door een orgaan dat geen enkele andere plant heeft : het areool. Er zijn wel meer planten met doorns, maar daar zitten ze op de huid. Bij cactussen loopt de stekel door de huid, tot in een orgaan. Snij 'n cactus maar door en je zult 't zien. Daarin onderscheidt de cactus zich van de vetplant, waarmee hij zo vaak wordt verward. »

« Kun je de kleur van een cactus beïnvloeden ? »

« Dat is mogelijk. Naar gelang je een cactus lichter zet zal hij meer gaan glimmen, nee... ik zeg 't fout, want een cactus mag je nooit donker zetten. Naarmate een cactus meer zonlicht krijgt, zal hij meer gaan glimmen, krijgt-ie minder, wordt hij doffer.

» En mutaties, aan een raszuivere cactus iets wijzigen, zoals een andere kleur aan de huid geven, doen ze vooral in Japan. Hier, deze rode is er bijvoorbeeld zo een. Ik denk dat ze 't door straling doen, maar zeker weet ik 't niet. Die Japanners verkopen wel, maar zeggen niks. »

« Hoeveel cactussoorten bestaan er eigenlijk ? »

« Zo'n 5.000. Voor de kwekerij heb ik er natuurlijk niet zoveel, maar ik denk dat ik met m'n verzameling een aardig eind in de richting kom. Laat ik zeggen dat er nog zo'n 500 soorten ontbreken. Vroeger kon ik dat precies zeggen. Toen hield ik er boek van. »

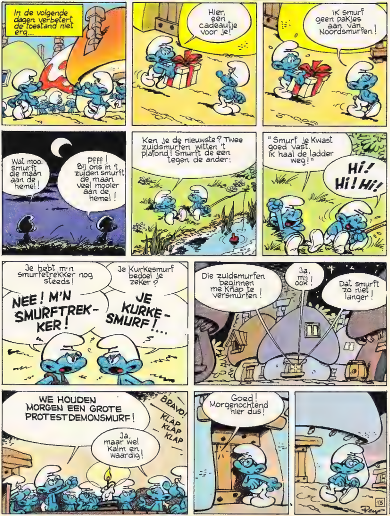
« Uw soorten zijn allemaal raszuiver ? »

« Voor 99 % wel, ja. Kijk, met zo'n massa soorten heeft 't voor mij geen zin om daarnaast ook nog een keer kruisingen te gaan kweken. Voor je plezier doe je 't na-

LEES DOOR BLADZ. 17 ►

Noord- en Zuidsmurfen worden verdeeld door een taalstrijd.

KOPPIGE SMURFEN en SMURFE KOPPEN

wordt vervolgd

VERVOLG VAN BLADZIJDE 16

tuurlijk wel 'ns, maar je moet ze niet op de markt gooien. 't Màg trouwens niet van de bond. Ze erkennen die kruising gewoon niet.

» Bovendien kun je kruisen zoveel je wilt, maar er zal toch altijd een zeker percentage zijn dat naar de oorspronkelijke vorm terugloopt. Dan kun je daar maar liever meteen blijven. De hobby bestaat trouwens ook juist in het raszuiver houden van de planten. »

« Is zo'n kwekerij veel werk ? »

« We zitten hier nooit stil. In dit vak is de natuur de baas en jij moet maar zien dat je je daarbij aanpast. Loopt de natuur hard, dan loop jij hard mee. Doe je dat niet, dan ben je te laat en lijd je verlies. Dat is in 't algemeen. En dan, ach ja... op dagen dat er veel zon is, moet je twee keer per dag sproeien. Kun je wel automatisch doen, maar dan krijg je toch natte en droge plekken... moet je toch weer met de hand b'jgieten. Lichamelijk is het ook niet altijd even makkelijk werk. »

« Ieder seizoen heeft z'n eigen karweien ? »

« Wij delen 't jaar op in twee grote delen : de winter en daarna een verkoopperiode van acht/negen maanden.

» In de winter gaan hier op het noordelijk halfrond alle planten rusten. Dat geldt voor àlle planten, ook voor de cactussen. Hier is het 's winters dus ook rust. Voor de planten, maar niet voor ons. Wij moeten dan de onderhouds- of moderniseringswerkzaamheden doen, aarde ontsmetten en dat soort dingen.

» Maar de planten moet je met rust laten. Je kunt ze wel proberen in groei te houden, maar daarmee snij je jezelf in de vingers, omdat de plant dunner gaat groeien en gewoon in waarde achteruit gaat.

» En dat werken met bijbelichting, in het stadium waarin het zich nu nog bevindt, is wel leuk en aardig voor snijbloemen d'e na een paar dagen worden weggegooid, maar voor een plant voor een paar jaar is 't nog niet geschikt. Die moet je rust geven. Voor cactussen betekent dat drie/vier maanden geen water geven en op een plaats zetten waar de temperatuur zo'n 12-15 graden bedraagt. Koeler dus dan tijdens de overige maanden van het jaar. Cactussen zijn niet moeilijk in bloei te krijgen, maar als je ze 's winters geen rust geeft, bloeien ze nooit.

» In zoverre dus de winterperiode. De rest van het jaar is voor ons het verkoopseizoen. Er is veel vraag naar onze planten en cactussen, en dat brengt verkoop- en verzendwerk met zich mee. Daarnaast worden al onze jonge plantjes hier toch zeker twee keer per jaar verpot en schoongemaakt — dit is vooral voor de cactussen belangrijk ; er is niets zo vatbaar voor ziekten als een cactus — en dan natuurlijk de zaadjes poten. »

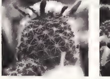
« Duurt 't lang voordat een zaadje een verkoopsklare cactus is geworden ? »

«Op zo'n drie, vier jaar moet je toch wel rekenen. Er zijn er wel die eerder weggaan, maar die worden dan gekocht door groothandelaars die ze bij zich thuis verder opkweken. Een soort halfprodukt, zou je die kunnen noemen.

» Voor het overige worden de gevormde zaadjes verzameld, zorgvuldig ontsmet, en in gesteriliseerde zaadbodem gezet. Een tijd na het ontkiemen, afhankelijk van de soort, variërend van zes weken tot een jaar, planten we de ontkiemde zaadjes over en kweken ze op tot volwassen planten. Dat duurt dan nog zo'n twee of drie jaar waarin we ze dus twee keer per jaar schoonmaken en overplanten. »

« Bent u met het " recept " voor de grond, en dan vooral dat van de voedingsbodem voor de zaadjes, net zo geheimzinnig als een hoop andere kwekers ? »

« Geheimzinnig ? Ach kom, da's allemaal flauwe kul. Je kunt duizend en een voedingsbodems maken die allemaal even goed zijn, zolang ze maar aan twee dingen voldoen : a) ze moet voldoende doorlatend zijn, b) ze moet voldoende rijk zijn zonder een overdaad aan stikstof. Ikzelf gebruik bijvoorbeeld een voedingsbodem gemaakt uit bladeren en koemest, die ik twee jaar op een hoop heb laten liggen totdat ze goed zijn vergaan. Dan wordt 't hele zaakje goed gemalen en ontsmet. Deze grond heeft als voordeel dat de spore-elementen en voedingszouten er nog volledig inzitten, wat bijvoorbeeld bij de te vaak gebruikte kunstmest lang niet in dezelfde mate het geval is. Om een korrelstructuur te verkrijgen doe ik er dan tenslotte nog wat tuinbouwaarde bij, maar die hoeveelheid is maximaal... màximaal twintig procent. Meestal minder. »

« Niet alle cactussen hebben een " areool " met doorns (links). Bij de " Lophophora Williamsii " (rechts) zit 't venijn vooral in de wortels. Daaruit kun je 'n verdovend middel brouwen. »

« Hoeveel procent van uw planten en cactussen exporteert u ? »

« De helft. Vijftig procent. De rest gaat naar Nederland. Daar zit zo'n beetje de grootste handelaar ter wereld. Hij zou makkelijk m'n hele voorraad kunnen afnemen, maar dat vertik ik. Dan zou hij een prijs kunnen zetten, snap je ? Verder is 't een beste vent. Ik doe al jaren zaken met 'm.

» Wel, die andere 50 % exporteer ik. Spanje, Portugal, Italië, veel naar Engeland en verder naar Zuid-Amerika, Venezuela vooral. Natuurlijk verkoop ik hier op 't bedrijf zelf ook wat : particulieren, bloemenzaken, maar dat zijn slechte klanten wat vaste planten betreft. »

« Zo'n klant uit Venezuela komt even hierheen om wat te kopen ? »

« Veel van m'n klanten kopen gewoon blind... in blind vertrouwen. Ik stuur ze een foldertje... gewoon een gestencild blaadje om eerlijk te zijn, en daarop kunnen ze aantekenen wat ze willen hebben. Ze vertrouwen er gewoon op dat ik hen goede planten lever. Ik heb nooit reclame gemaakt. Kwaliteit is mijn reclame, en is altijd al de reclame van het bedrijf geweest. Klanten zijn ook meestal mensen die me nog kenden uit de tijd dat ik me nog uitsluitend voor de liefhebberij met cactussen bezig hield. Of ook mensen die 't bedrijf een keer hebben bezocht en hier daarna hun bestellingen bleven plaatsen. »

« Zijn er verenigingen van cactusliefhebbers in België ? »

« Er zijn er zelfs een beetje teveel, geloof ik. Ik heb zelf nog zeer actief aan ver-

LEES DOOR BLADZ. 44 ►

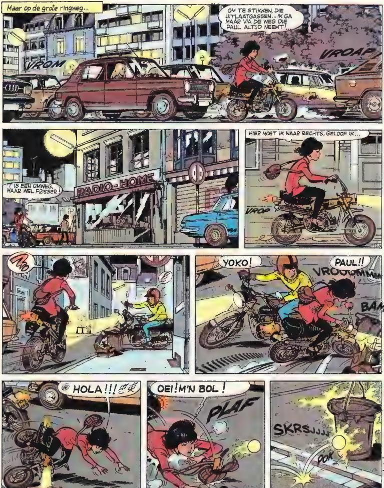
YOKO TSUNO

Een avond, bij Yoko...
PFFF! 'T WERK BIJ DE TEEVEE GAAT JE NIET IN DE KOUWE KLEREN ZITTEN!...EN TOCH...
...ZIE IK 'T GRAAG VAN DE ANDERE KANT. VANAVOND NA 'T NIEUWS IS ER EEN GOEIE FILM. IK KAN NET NOG EEN POT THEE ZETTEN!
KLIK
...NU DE ENGELSE REGERING HEEFT BESLOTEN DE KOERS VAN HET POND TE LATEN ZWEVEN, WORDT VERWACHT DAT DE OVERIGE EUROPESE
DE YEN BLIJFT GELUKKIG LIEVER MET BEIDE BENEN OP DE GROND!
..EN ZONET BEREIKT ONS EEN BERICHT DAT IN DE CARIBISCHE ZEE WELLICHT EEN NIEUW, TOT DUSVER ONBEKEND MATERIAAL IS GEVONDEN...
AH?
...VOOR DE KUST VAN MARTINIQUE WERDEN BIJ PROEFBORINGEN DOOR EEN BOOREILAND STUKJES VAN EEN MATERIAAL NAAR BOVEN GEHAALD DIE NIET ALLEEN ONVERGELIJKBAAR HARD, MAAR TEVENS GLASACHTIG, LICHTGEVEND EN MAGNETISCH BLIJKEN...
...DIE MAGNETISCHE KRACHTEN WERDEN ZELFS VIA DE BOORPIJP OP HET GEHELE BOOR EILAND OVERGEBRACHT...
WAT?! ZO'N TOEVAL??
GLASACHTIG!...
...LICHTGEVEND!...
...EN MAGNETISCH!... ALS DE BLIKSEM PAUL BELLEN!
TOK
TOT ZO VER DEZE NIEUWSUITZENDING ONZE LATE JOURNAALS ZIET U RESPECTIEVELIJK OP...
IN GESPREK!... DUS HIJ IS THUIS!. IK RIJ ER SNEL EVEN HEEN!
TUUT TUUT TUUT TUUT.
Dat kan ook niet anders, want...
BAH!@☆ IN GESPREK!... BELT ZE NET ZELF. DUS HEEFT ZE 'T NIEUWS NIET GEZIEN!... SNEL NAAR 'R TOE!...
TUUT TUUT TUUT TUUT
IJK OP..
Even later...
METEEN M'N MOTOR WEER 'N STUKJE INRIJDEN!
VROOP

VULCANUS' SMIDSE

Roger LELOUP

vervolg

YOKO ?!!... ALLES NOG HEEL ?...
BIJ MIJ WEL.. MAAR IK HOOP VOOR JOU DAT IK DAT OOK VAN M'N MOTORTJE KAN ZEGGEN!...
...JE FIETSJE MANKEERT NIKS HOOR!
HELP ME HIER DAN MAAR!...
HÉ!..DA'S ..DA'S DE BOL VAN DE VINEANEN!*
JA!.. EN DIE MOET VAN DIE VUILNISBAK AF!
*(ZIE: "TRIO IN HET ONBEKENDE")
DAN... HEB JE 'T NIEUWS GEZIEN!...EN...JE.. JE...WAS OP WEG NAAR MIJ TOE!...
...EN LINKS VAN DE WEG NOG WEL!... HOU VAST!..HUMPF...
TSJAK
HÉ!
KLONK
BAAAH!
SPLAF
DAT ZO'N NETTE BOL ZO'N DWAZE DINGEN KAN DOEN...
Z'N ENERGIE KOMT BIJ DE MINSTE SCHOK VRIJ!
GELUKKIG HEEFT NIEMAND IETS GEZIEN. EN ALS JE NOU EVEN OPSCHIET MET DIE VUILNISBAK KUNNEN WE NAAR BEN... DIE ZAL OPKIJKEN!
OEI! IK KEN DIE BLIK!
Later, bij ben...
WIJ NAAR MARTINIQUE?! BEN JE WEL LEKKER!?
MCX 488
...ZO'N 7000 KILOMETER REIZEN OM NA TE GAAN OF DIT DING VAN HETZELFDE MATERIAAL IS ALS DAT OPGEVISTE GRUIS... ..WAAROM TOCH?
OMDAT IK HEN TERUG WIL VINDEN!

VULCANUS' SMIDSE

Roger LELOUP

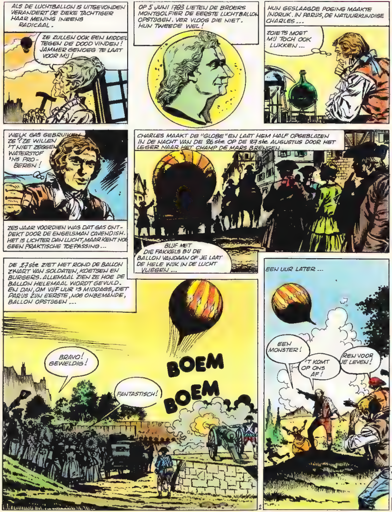
wordt vervolgd

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

HET LUCHTMONSTER

TEKST: O. JOLY • TEKENINGEN: CICUENDEZ

vervolg

HET LUCHTMONSTER

DAT KAN DE DAPPERE SCHUTTER NIKS SCHELEN. HIJ HOUDT VAST AAN Z'N VOORSTEL...
PAW
PAW
...WAARDOOR HIJ DE "GLOBE" WERKELIJK IN EEN HELS ROOK EN VLAMMEN UITBRAKEND MONSTER VERANDERT!
BAOEM
NATUURLIJK GAF HET UITSTROMENDE WATERSTOFGAS DE MENSEN DE INDRUK ALSOF DE BALLON LEEFDE EN ADEMHAALDE. DE SCHUTTER SCHOOT WEL VAN VER, MAAR TROF ROOS...
HET IS GEWOND!
DOOD 'M! RUIK DIE WALGELIJKE GEUR 'NS!
DE HEMEL ZIJ DANK!
KOM, MANNEN! WE GEVEN 'M DE GENADESTEEK! ERHEEN!!
STORMLOOP, AANVAL EN... DE DOOD VAN HET MONSTER!
DAARNA WERD "EEN VAN DE MOOISTE NATUURKUNDIGE PROEVEN OOIT VERTOOND" AAN DE STAART VAN EEN PAARD BEVESTIGD EN KILOMETERS VER DOOR 'T VELD GESLEEPT.
IN PARIJS SCHROKKEN ZE VAN HET EIND VAN "HUN" BALLON. INDERHAAST VERSCHEEN DAAROM IN 'T HELE LAND EEN :..
MEDEDELING: DE BEVOLKING WORDT GEWEZEN OP HET BESTAAN VAN LUCHTBALLONS.
DE VEROVERING VAN HET LUCHTRUIM WAS BEGONNEN...

eind

Een wirwar van vleugels, vrachtwagens, tractoren... Long Beach? Eerste straat rechts...

Long Beach California

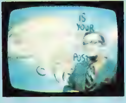
Northern, Southern, Pan American en verder nog National, Delta, United, Continental, American Airlines, enz... als ik weer terug denk aan alle namen van vliegtuigmaatschappijen van wiens diensten ik heb gebruik gemaakt, duizelt 't me voor de ogen. En toch is een Amerika juist met die vele burgerluchtvaartmaatschappijen, die vele en veelkleurige jets en zonder dat gekrioel op z'n vele luchthavens, pas echt Amerika. Een Amerika ook waar je in een vliegtuig naar New Orleans kunt stappen en met een beetje pech een gedwongen landing in Havana maakt. Ik had geluk, zullen we maar zeggen.

Ook al met de stewardess. Een schat van een meisje dat me, voordat we van Houston opstegen, met haar vriendelijkste lach een krant aanbood waarop in vette koppen melding werd gemaakt van twee « skyjacks » (vliegtuigkapingen) en een « crash » van een D.C. 8 in Italië.

Niets kon die lach van het gezicht van die schattige « Natasja » vegen. Zelfs niet de azijnzure blikken van drie oude dametjes die vlak na de tussenlanding in Phœnix een heel dienblad drankjes op hun schoot kregen gegooid !

't Plaatselijke weermannetje. Hij tekent ook nog !

De woestijn van Arizona gleed gezapig onder de vleugels van onze D.C. 9 door. « Suiker en melk ? » vraagt Natasja, die met kopjes en koffie door 't gangpad trippelt. De dametjes zijn op hun hoede en houden het stewardessje op afstand. Ik slurp genietend m'n koffie en denk intussen aan de duizenden gezinnen die, zo'n honderdvijftig jaar geleden, met hun huifkarren en veel pijn en moeite de weg naar het westen effenden. Ze deden maanden of jaren over diezelfde weg die wij nu in twee, drie uur overvliegen.

Er komen al een paar zwembaden achter de huizen in zicht... nu al veel meer... tenslotte een zee van privé « swimming pools ». Vanuit de lucht lijkt Los Angeles zo op een enorme hemelsblauwe legpuzzel.

De Douglas rolt z'n wielen schoon op de landingsbaan van Los Angeles International Airport, rolt daarna voldoende ver uit en wurmt zich uiterst voorzichtig tussen vliegtuigen, vrachtwagens en weet ik wat nog meer door, naar zijn plaats.

Een « ja-knikker » ten voeten uit.

Nee, in Hollywood moest ik niet zijn (ze schijnen trouwens een ander voor de rol van Tarzan te hebben gevonden). Eerst naar de Sepulveda Boulevard af (ijselijk druk !), de San Diego Freeway op, richting Long Beach, richting Douglas fabrieken, waar de D.C. 10 en Skylab worden gebouwd. Na de San Diego Freeway kom ik op de Coast Highway. Ik ruik de Stille Oceaan. Hmmmm, heeeeerlijk. Even stoppen. Met een brok in m'n keel loop ik naar 't water. Ik verbeeld me dat ik Hawaii, Pearl Harbour kan zien liggen... SPLATSJ ! Een vrijpostige golf dompelt m'n voeten en schoenen in een natte hoeveelheid schuimend water. Terug naar de wagen. Sip, sjjj, sip, sjj. Een broodjeskauwend gezin kijkt me verstoord aan.

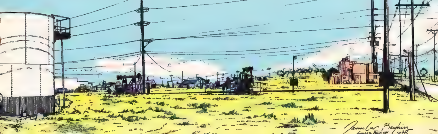
Natuurlijk weten jullie dat er in Californië olie in de grond zit. Op de plaatsen waar dat goedje er niet meer vanzelf uitspuit, moeten ze 't naar boven halen en dat doen ze met « ja-knikkers ». Kilometers lang staan die dingen je, langs de weg, geluidloos en onvermoeibaar toe te buigen. Op 't laatst kreeg ik er de rillingen van. Het leek wel een leger robots die de aarde wilden veroveren. Zelfs de kleinste stukjes grond hebben zo'n ja-knikker met daarnaast 't onvermijdelijke olievat. Net zoals de vrachtwagen van de melkfabriek bij ons iedere dag de melkbussen van de boeren ophaalt, komt daar een vrachtwagen regelmatig de olie ophalen. Wat wel meteen duidelijk wordt, is dat niet iedereen die in de olie zit (niet in de figuurlijke betekenis bedoeld) miljonair wordt. Lang niet !

« Ja-knikkers » werken op elektro-motoren via hoogspanningskabels van « sap » voorzien. Je kunt je dus wel voorstellen wat voor wirwar van draden boven die olie-vindplaatsen is te zien. Een monsterachtig groot spinneweb waaronder voortdurend het geluid van ... krekels weerklinkt. Ik had datzelfde geluid ook al in Cocoa Beach (Kaap Kennedy) gehoord en ik vroeg me werkelijk af of hier op die olievelden werkelijk miljoenen krekels leefden. Vragen dus.

« Ja, nou je 't zegt. 't Lijkt er wel op. Maar ik weet echt niet wat 't is. Ik heb 'r eigenlijk nooit zo op gelet. » Kortom : geen mens kon me verder helpen. Geen mens, maar wel 't donker. Zodra 't donker werd, verscheen de verklaring voor dat geluid lichtend en helemaal vanzelf voor m'n verwonderde ogen.

De elektriciteitspalen langs de weg dragen kabels waardoor een spanning van 10.000 volt stroomt. Via transformatoren wordt die spanning tot 130 volt gereduceerd en dan aan de verbruikers doorgegeven. In de vochtige lucht - de oceaan is immers vlakbij - ontstaan er vonkenbruggen daar waar de stroom bij de isolatoren met de lucht in contact komt. Dáár kwam dat vreemde geluid vandaan.

● QUEEN MARY

1. ingang museum - 2. de levensloop van de Queen Mary - 3. machinekamer - 4. aandrijf-assen - 5. roer-installatie - 6. schroeven - 7. souvenir-winkel - 8. conferentieruimte - 9. tentoonstellingszaal - 10. hoofdsalon - 11. wandeldek - 12. laadluiken - 13. ankerkluis en anker - 14. passagiershutten - 15. officiersverblijven - 16. brug - 17. schijnwerpers e.d. - 18. zonnedek - 19. reddingsloep 23.

waarvan je de oorzaak alleen 's nachts kunt ontdekken.

Maar terug naar Long Beach waar ik, na een omvangrijk bezoek aan de Douglas fabrieken inclusief D.C. 10 en Skylab, Mary ontmoette. Ken je Mary niet? Natuurlijk ken je die! Helemaal aan 't eind van de Long Beach Freeway ligt ze... in de haven... de QUEEN MARY!

Na 33 dienstjaren en 1001 tochten over de Atlantische oceaan, doet dat machtige schip, opgekocht door de stad Long Beach, nu dienst als drijvend museum. Dank zij de Franse oceanograaf Jacques-Yves Cousteau, wiens naam ook hier bekend is, konden de vijf benedendekken van het schip tot een blijvende en machtig interessante tentoonstelling over het leven onder de zeespiegel worden ingericht : the living sea (letterlijk : de levende zee). Jammer genoeg was nog niet alles klaar toen ik er was, en ik vond 't daarom beter nog maar even te wachten alvorens je er een meer gedetailleerde beschrijving van te geven.

Hola! Al zo laat? Als de donder terug naar 't vliegveld. Poeh, nog altijd even druk. Zowel in de lucht als op de grond staan de vliegtuigen in de rij om te landen of om op te stijgen. Zodra onze Boeing los was, zwenkte hij dan ook scherp naar rechts, tot boven de baai van Santa Monica. Tot ziens Los Angeles! Las Vegas, here I come! Nee, nee, denk niet dat ik me op het zwaardere gokwerk stort. Ik moet 'r gewoon een paar vrienden van me opzoeken. Vrienden die ik op een

Met hartelijke groeten van uw hooggeplaatste dienaar!

« meeting » (luchtvaartshow) in Europa had ontmoet : de Thunderbirds, het beroemde stuntteam van de Amerikaanse luchtmacht. Maar dat is iets voor een volgend verhaaltje...

See you later alligator!

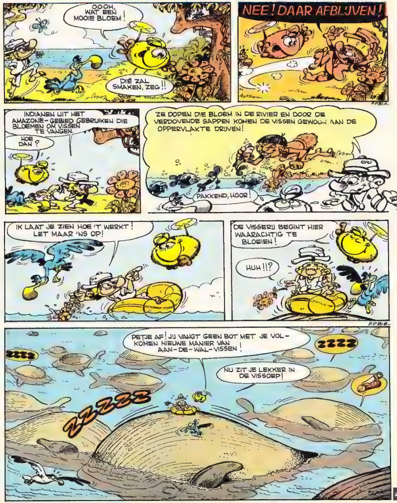
Jean-Luc Béghin.

Tot ziens Los Angeles! Las Vegas, here I come!

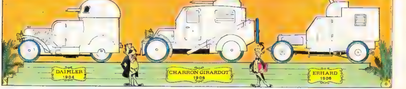
de Flagada en z'n hengelhistories door degotte

geheime wapens en rare wapens • DEVOS

TERUG NAAR DE WERKELIJKHEID. SINDS SIMMS' PANTSERWAGEN (ZIE PLAAT 26) IS EEN EN ANDER VERANDERD: DAIMLER (OOSTENRIJK) KOMT MET EEN GEPANTSERDE DRIETONNER MET VOLLEDIG DRAAIBARE GESCHUTSKOEPEL. CHARRON-GIRARDOT (FRANKRIJK) IN 1906 MET IETS GELIJKAARDIGS, EN DE DUITSERS MET HUN "ERHARD-BAK", SPECIAAL TEGEN BALLONS, MET 50 MM GESCHUT IN HALF-DRAAIBARE KOEPEL.

DE UITVINDERS OP DIT TERREIN ZIJN NU NIET MEER TE STUITEN! IN 1911 KOMT BURSTEYN, EEN OOSTENRIJKER, MET ZIJN "TORPEDO-RIJTUIG", WAAROVER OP DE MINISTERIES HEEL WAT IS AFGELACHEN. HET DING WAS EEN ADEMBENEMENDE COMBINATIE VAN EEN PANTSERWAGEN MET GESCHUTSTOREN EN GELEDE HELLINGBEKLIMMERS DAT ALLES GEMONTEERD OP RUPSBANDEN VAN EEN LANDBOUWTRACTOR! EEN JAAR LATER KOMT DE AUSTRALIËR MOLE MET EEN ANDERE VREEMDE MACHINE. OOK AL WEER EEN DIJENKLETSER! NADAT IEDEREEN ZICH STOMVERBAASD AFVROEG "HOE ZE ERBIJ KOMEN" GAAN DE PLANNEN ONDER EEN LAAG STOF VERLOREN ...

DE 40 WINNAARS VAN DE ROBBEDOES FOTO-SAFARI DEEL 1

Drie dagen na de uiterste datum waren de inzendingen voor het eerste deel van onze foto-safari beoordeeld en gerangschikt. Jammer genoeg had Guust die taak, tussen proeven en proeven door, geklaard, zodat Kwabbernoot nog 'ns een paar weken aan de controle op diens bevindingen moest besteden

Als je het helemaal goed had gedaan, heb je voor het eerste deel van de foto-safari de volgende foto's ingestuurd :

Foto 2 of foto 6 (Baviaan).
Foto 5 (Luchtfoto Dakar).
Foto 7 (Boeboe, Senegalees gewaad).
Foto 11 (Luchtfoto van de Gambia).
Foto 8 (Hertebuffel).

Al degenen die deze foto's in de juiste volgorde hadden opgeplakt en ingestuurd kwamen voor een van de veertig prijzen in aanmerking. Het juiste antwoord van die bijkomende vraag (het gewicht van de afgebeeldde schildpad) luidt . **28 kilo** en **400 gram.**

Na verwoed controleren hield Kwabbernoot de formulieren van de volgende lezers in zijn trillende hand :

HOOFDPRIJS :

Marc JACOBS 9 jaar
Wilgendreef 15, Heide-Kalmthout

2. Marie-Paule DE MESSEMAEKER, 9 j.
Keizerstraat 27, Sinaai Waas
3. Guy DE BECKER, 14 j.
St Elisabethstraat 42, Haren Brussel
4. Johan LAMENS, 13 j.
Eksterdreef 14, Keerbergen
5. Johan C. VAN HAERSOLTE, 11 j.
Peter Myndesbache 9
116 4B Stockholm, Zweden
6. Dirk VAN DEN EEDE, 11 j.
Vlierkensstraat 24. Vilvoorde
7. Leo WOUTERS, 15 j.
Uitbreidingstraat 560, Berchem
8. Marc LEFEBER, 13 j.
Berkenlei 35, Schoten
9. Pierre DESCHACHT, 19 j.
Aartshertogstraat 54, Oostende
10. Nicole SIAENS, 13 j.
Lodreef 51, Kessel-Lo
11. Emiel SIMONS, 17 j.
Jan Breydelstraat 34, Berchem
12. Christian WILLEMS, 7 j.
Zandvlietsedorpstraat 144, Antw.
13. Luc WAUTERS. 11 j.
Van Gemerenlei 16, Brasschaat
14. Dirk OOMS, 14 j.
Keuredreef 93, Ganshoren
15. Henk VAN DOORN, 15 j.
Evertsenlaan 4, Harderwijk
16. Marie-Rose VAN DEN BRANDEN, 15 j.
Leuvense Stwg 161, Mechelen
17. Benoit LEBRUN, 11 j.
Jan van Rijswijklaan 168 b, Antw.
18. Eddie VERSCHUEREN, 10 j.
Bist 118, Wilrijk
19. Vincent LEUS, 9 j.
Wetterse Stwg 2, Oosterzele
20. Hans LIESENBORGHS, 17 j.
Belgische Ambassade, Kinshasa
21. Luc GOFFINGS, 16 j.
De Warande 46, Oostham
22. Paul VAN HOUT, 17 j.
Belpairestraat 5, Berchem
23. Donald VERMEYLEN, 9 j.
Waalhoofstraat 16, Deurne
24. Rudy DE TENDER, 17 j.
Schoonhoudtstraat 13, Belsele
25. Flore TYCHO, 10 j.
De Lairessestraat 14 B II, A'dam
26. Feike KOUDENBURG, 14 j.
Brahmslaan 317, Leiden
27. Eddy DU PREZ, 15 j.
Walputstraat 81, Oostakker
28. Dominique VERNIMMEN, 14 j.
Middenlaan 7, Heppen
29. Patrick HUGAERTS, 13 j.
Maastrichterstraat 94, Tongeren
30. Jacques VAN DE WYNKEL, 14 j.
R. v. Renterghemstr.
12, St. Amandsberg
31. Nicole LAPERRE, 17 j.
H. Verriestraat 66, Zwevegem
32. Dominique DEJONGHE, 13 j.
St. Crispijnstraat 34, Izegem
33. Sylvain BOTT, 19 j.
Botelaarbaan 49. Deurne
34. Lieven LAGAE, 11 j.
Moorselestraat 22, Bissegem
35. Patrick BUCKERS, 12 j.
Deerlijkstraat 32, Zwegem
36. Rita DECRU, 17 j.
Ommegangstraat 34, Izegem
37. Clarette BEDERT, 12 j.
Stationsstraat 4, Izegem
38. Viviane DEJONGHE, 16 j.
St. Crispijnstraat 34, Izegem
39. Luc VANGEEL, 13 j.
Eegden 20, Geel
40. Bernard PARMENTIER, 16 j.
Stationsdreef 136, Roeselare

Onze hartelijke gelukwensen voor de winnaars, hartelijk dank aan alle deelnemers. De winnaars van het tweede deel van de foto-safari volgende week. Zelfde blad, zelfde pagina.

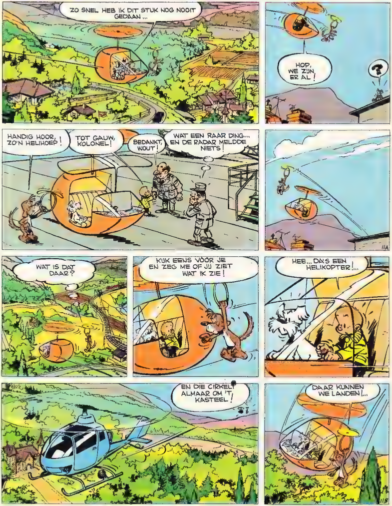
KAR 1 K - 2127 N Lintas

Abracadabra...abracarama...
ik tover voor jullie een nieuwe lekkernij.
Anders dan chocola. Anders dan caramel.
... En caramachtig fijn!
Hokus pokus
Caramac...
open je en laat
ons allemaal
genieten van je
nieuwe smaak. 3F

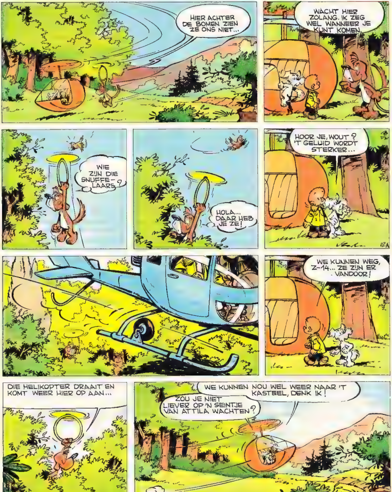
Ongelooflijk, wat onze vrienden met dat raadselachtige vliegspul allemaal uithalen !

ATTILA

VLIEGSPUL VOOR Z-14

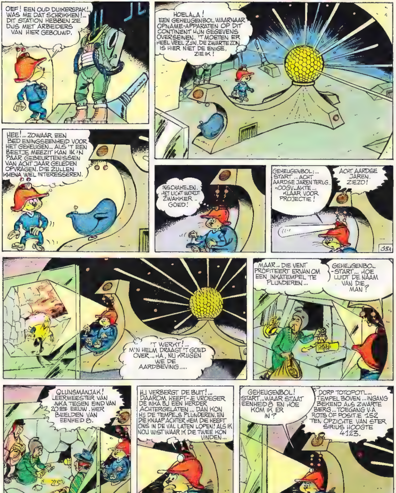
DERIB • Rosy

wordt vervolgd

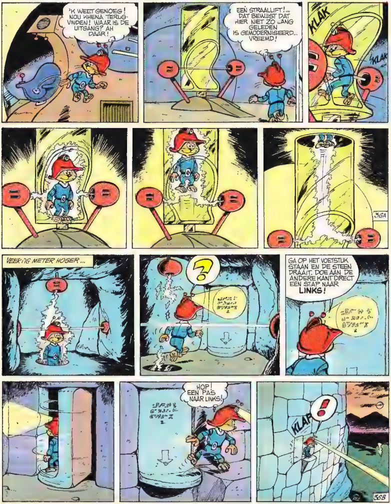
Op de bodem van de put ontdekt de Katamarom een station van de ruimtevaarders van zijn planeet.

KHENA en de KATAMAROM

de medaille van de Inka's

GOS

SAM

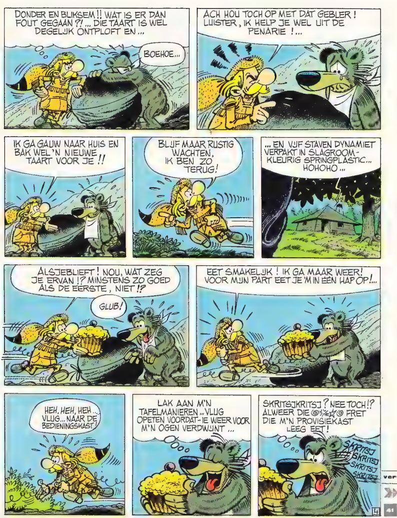
TAART MET 'N STAART

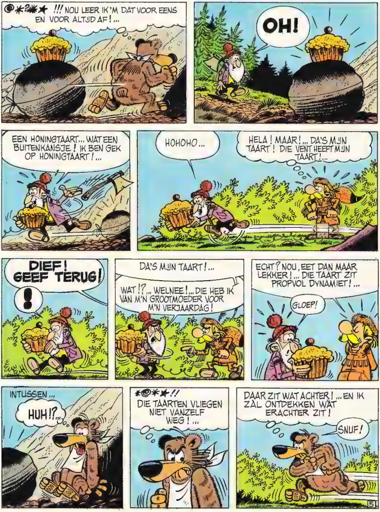

DAG, GOEDE VRIEND... LEU... LEUK GRAPJE... WAWAT JE DAAR HEBT UITGEDACHT...
WAT JE AL NIET MOET ZEGGEN
IK MOET ZEGGEN DAT JE DEZE OVERHEERLIJKE HONINGTAART TERECHT VERDIENT ...
GLUB!
'T IS EEN CADEAU VAN EEN BEWONDERAARSTER DIE JOU ALTIJD ZO GRAPPIG VINDT! ... IK MOEST 'T JE GEVEN!
IK GA ER MAAR WEER 'NS VANDOOR! EET 'M NIET TE VLUG OP EN KAUW GOED. ANDERS KRIJG JE MISSCHIEN BUIKPIJN!
HOHOHO
GLUB!
EN OF-IE PIJN KRIJGT... NIET ALLEEN IN Z'N BUIK! DIE PLASTIC TAART IS GEGARNEERD MET NITRO-GLYCERINE! HOHOHO!
DEZE DRAAD IS VERBONDEN MET DE ONTSTEKER, BINNENIN DE TAART ...
... DIE IK MET DEZE BEDIENINGSKAST TOT ONTPLOFFING KAN BRENGEN!
IK TEL TOT DRIE EN DAN... BWAM!
SMEK! IK BEN GEK OP LEZERESSEN DIE MIJ HONINGTAARTEN STUREN ...
HOLA! WACHT 'NS?!... WAAR-HEB-IK-M'N-HERSENS!?

vervolg

DIE LEZERES KIJKT NOU VAST OF IK HAAR TAART WEL LEKKER VIND!...
TWEE ... HIJ ZET 'R NU VAST DE TANDEN IN ... OPGELET...
...DUS MOET IK OP M'N TAFELMANIEREN LETTEN ...
...DRIE!
WHAM
GROEMPF?
BOEHOE ... SNIK! ... BOEHOEHOE ...
BWAM! DAT IS GEPIEPT! ALS DE PELS MAAR NIET TE VEEL IS VERSCHROEID!
JE ... GLOP... JE BENT NIET DOO...? JE BENT NOG HEEL?
SNIK

DONDER EN BLIKSEM!! WAT IS ER DAN FOUT GEGAAN ?! ... DIE TAART IS WEL DEGELIJK ONTPLOFT EN ...
BOEHOE...
ACH HOU TOCH OP MET DAT GEBLER ! LUISTER, IK HELP JE WEL UIT DE PENARIE !...
IK GA GAUW NAAR HUIS EN BAK WEL 'N NIEUWE TAART VOOR JE !!
BLIJF MAAR RUSTIG WACHTEN, IK BEN ZO TERUG!
... EN VIJF STAVEN DYNAMIET VERPAKT IN SLAGROOM-KLEURIG SPRINGPLASTIC... HOHOHO ...
ALSJEBLIEFT! NOU, WAT ZEG JE ERVAN !? MINSTENS ZO GOED ALS DE EERSTE, NIET !?
GLUB!
EET SMAKELIJK ! IK GA MAAR WEER! VOOR MIJN PART EET JE 'M IN ÉÉN HAP OP!...
HEH, HEH, HEH ... VLUG... NAAR DE BEDIENINGSKAST!
LAK AAN M'N TAFELMANIEREN ... VLUG OPETEN VOORDAT-IE WEER VOOR M'N OGEN VERDWIJNT ...
SKRITSJKRITSJ ? NEE TOCH !? ALWEER DIE @*!☆@ FRET DIE M'N PROVISIEKAST LEEG EET!
SKRITSJ SKRITSJ SKRITSJ SKRITSJ
4

vervolg

@*?**!!! NOU LEER IK'M DAT VOOR EENS EN VOOR ALTIJD AF!...
OH!
EEN HONINGTAART... WAT EEN BUITENKANSJE! IK BEN GEK OP HONINGTAART!...
HOHOHO...
HELA! MAAR!... DA'S MIJN TAART! DIE VENT HEEFT MIJN TAART!...
DIEF! GEEF TERUG!
!
DA'S MIJN TAART!...
WAT!?... WELNEE!... DIE HEB IK VAN M'N GROOTMOEDER VOOR M'N VERJAARDAG!
ECHT? NOU, EET DAN MAAR LEKKER!... DIE TAART ZIT PROPVOL DYNAMIET!...
GLOEP!
INTUSSEN...
HUH!?...
*@**!! DIE TAARTEN VLIEGEN NIET VANZELF WEG!...
DAAR ZIT WAT ACHTER!... EN IK ZAL ONTDEKKEN WAT ERACHTER ZIT!
SNUF!
5

ZOZO! IK HOOR GEMEEN GELACH DAAR ACHTER DIE STRUIKEN!...
HAHAHA! DIE OUWE SAM TOCH! DA'S EEN STEENGOEIE GRAP!
JA, HÉ!?... HAHAHAHOHO!... ZODRA HIJ DIE KNALTAART OP HEEFT, DRUK IK OP DE KNOP ...
...EN BWAM! WEG BEER! ONTPLOFT! HAHAHA!
HOHOHO!...
DIE TWEE MOORDENAARS MOETEN MIJ HEBBEN!...
IK HAAL GAUW EEN PAAR VRIENDEN! DAT VUURWERK WILLEN ZE OOK ZIEN!
EN IK WEET OOK WAT IK TE DOEN HEB!...
O.K.
NOU GAUW DE TAART TERUGBRENGEN ... HIJ HUILT NU VAST TRANEN MET TUITEN!... HOHOHO ...
AH, KIJK 'NS, BESTE VRIEND, IK BRENG JE JE LEKKERE TAART...
GRUMPF!
NIET ZO LANG DAARNA...
HEEL ZACHTJES, MAATJES... DAAR IS 'T BERENHOL EN ...
OH!
MAAR..
PAS OP..
GOEIE REIS!
HELP! HAAL ALLE HINDERNISSEN UIT DE WEG!
WEG WEZEN!
POK

EINDE

ROBBEDOES INTERVIEWT:

VERVOLG VAN BLADZIJDE 17

enigingswerk gedaan. Ik verzorgde artikelen met foto's in een blad van zo'n vereniging. Maar toen ik cactussen commerciëel ging kweken, tien jaar geleden dus, ben ik er als actief lid uitgestapt. Liefhebbersverenigingen hebben niet graag een specialist die er op hun vergaderavonden bijzit. Het bestuur heeft dat niet graag. De leden komen dan met hun vragen niet meer bij hén, maar lopen meteen naar de specialist. Als bestuurslid zit je dan enigszins voor joker. »

« Bestaan er eigenlijk giftige cactussen ? »

« Nee, die bestaan niet. Er bestaan wel cactussen met giftige doorns, maar dat is dan 't werk van de zwaluwen. Die dieren willen namelijk wel de hele dag eten, maar ze kunnen slechts een paar uur per dag jagen. In die korte tijd vangen ze dan meer dan ze op kunnen en ze leggen een voorraadje insecten aan door hun vangst op de doorns van cactussen te spiesen. Zijn 't giftige insecten, dan kan de doorn waarop ze zijn gestoken ook giftig worden. Maar een giftige cactus bestaat niet. Wèl een cactus waaruit je een verdovend middel kan brouwen : mescaline noemen ze 't goedje, of peyote, da's de Indiaanse naam. De Latijnse naam is Lophophora Williamsii, en 't venijn zit vooral in de wortels. Die worden gedroogd, versneden en gerookt waardoor je dan allerlei hallucinaties krijgt. Nou, je moet er maar van houden. Voordat Indianen vroeger op oorlogspad gingen rookten ze het spul en ze kenden dan zogenaamd g e e n vrees. Kunst, met een hele stoot van die troep in je lijf.

« Maar cactussen worden toch ook voor nuttiger doeleinden gebruikt ? »

« Jazeker. Er worden al echt bestanddelen voor medicijnen uit getrokken. En sommige soorten dienen al eeuwenlang als bouwmateriaal. Dat zijn dan oude cactussen. Die zijn van binnen gewoon puur hout. Dat wordt gezaagd, en zo krijg je planken om huizen mee te bouwen, of zelfs om wagenwielen van te maken. De vruchten van de Echinocereus, bijvoorbeeld, zijn bijzonder lekker en worden in Amerika gewoon in de winkels verkocht. En de zaden van de " reus van de woestijn " geven, gestampt, een soort meel waar je koeken van kunt bakken... 't Zijn bijzonder nuttige planten. »

« Maar in de huiskamer worden ze vooral voor de sier neergezet. »

« Te sterven gezet zul je bedoelen. In een donkere hoek in een plantenbak. En dan nog raar kijken als die planten 't na een jaar of anderhalf jaar afleggen. En dat terwijl wij hier vijftien jaar voor een cactus een lage leeftijd vinden. Sommige soorten kunnen wel een leeftijd van tachtig jaar halen. En met een beetje verzorging kun je met een cactus in de huiskamer ook heel goede en mooie resultaten verkrijgen... jaren lang. In de eerste plaats moet je die " winterslaap " respecteren. Dan moet je een cactus geen water geven. Die planten hebben tenslotte net zo goed eten nodig... maar met mate. Afhankelijk van het daglicht ook nog. Als een cactus zestien uur daglicht heeft, kun je 'm rustig een hele sloot water geven. Dat kan hij wel aan. Dat is tenslotte z'n specialiteit : in korte tijd een hele hap water opslaan om daarmee een lange periode van droogte te kunnen doorstaan. Maar als-ie niet veel licht krijgt moet je 'm ook niet zoveel water geven. In de groeitijd moet je bijvoorbeeld de aarde waarin hij staat vochtig houden. Voor het overige bestaat er gewoon geen regel : je moet gieten wanneer 't nodig is, en zoveel de plant kan opslaan. En daarnaast de moed hebben de plant in de rustperiode, vier maanden lang, geen water te geven.

» Maar je weet hoe 't meestal gaat op die appartementen en zo... een plantenbak in de hoek van de huiskamer, spots erboven en dar zal 't wel goed gaan. En of 't goed gaat.. binnen de kortste keren kan je nieuwe kopen »

Een doorn in Hoeckx' oog.

Joop Feijtes.

Foto's : Max Schneider.

poesieclopedie

van MAN

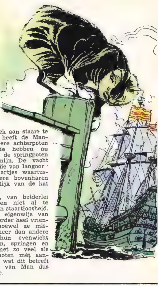
Hoe er ooit katten over de Ierse zee op het eiland Man terecht zijn gekomen, is een raadsel. Sommigen beweren dat scheepskatten van de Spaanse armada er hun vege vacht hebben gered, anderen houden 't liever op katten van een zeilschip uit de Oostzee dat daar in de buurt moet zijn vergaan (wat er van de bemanning terecht is gekomen, schijnt niemand zich af te vragen). Wel waarschijnlijk is dat de katten op het eiland Man er met een schip zijn gekomen. Het is in elk geval bekend dat ieder schip vroeger z'n scheepskat had. Die beesten maakten schoon schip onder ratten en muizen en de meeste matrozen liepen hoog met hun kat weg — soms wel tot in de masten. Strandjutters niet zo. Een oude Engelse wet verbood hen een op de kust gesmeten schip te plunderen zolang er een overlevende aan boord was — ook al was dat de scheepskat. Soms zorgden ze er wel voor dat ook die laatste overlevende van boord ging zodat zij hun slag mochten slaan, maar da's weer 'n andere geschiedenis.

Katten van het eiland Man zijn staartloze katten. Zelfs geen stompje hebben de stumperds aan hun achterdeel. Erger nog : daar waar hun staart moest zitten, zit een duimdiep gat : een negatieve staart zou je kunnen zeggen.

't Hoe en waarom is niet bekend. Er bestaat een legende die beweert dat de staart van die kat nog buitenboord stak toen Noach de deur van z'n ark dichtdeed, maar de wetenschappelijke w a a r d e daarvan slaat niemand hoog aan.

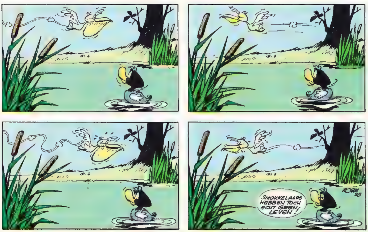
Om 't gebrek aan staart te compenseren heeft de Mankat wat langere achterpoten gekregen. Die hebben nu veel weg van de springpoten van een konijn. De vacht lijkt ook op die van langoor : korte donshaartjes waartussen de langere bovenharen die het uiterlijk van de kat bepalen.

Man-katten, van beiderlei geslacht, tillen niet al te zwaar aan hun staartloosheid. Ze zijn wat eigenwijs van aard, maar verder heel vriendelijk. En hoewel ze misschien wat meer dan andere katten op hun evenwicht moeten letten, springen en buitelen ze net zo veel als hun soortgenoten mèt aanhangsel. Ook wat dit betreft staan katten van Man dus hun mannetje.

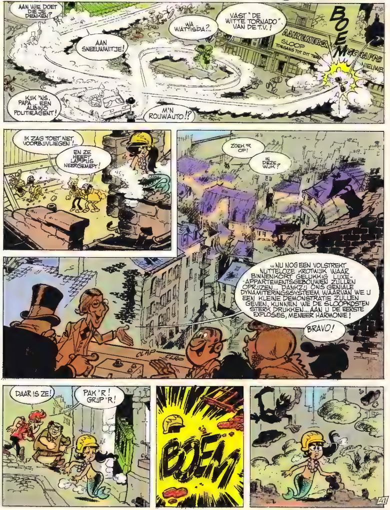
wladimir

MONIQUE + CARLOS-ROQUE

Je twee zware jongens zijn er dan och in geslaagd Toet te ontvoeren...

Toet & Kli-Wong

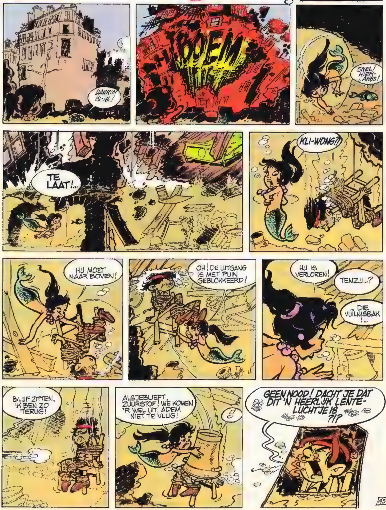
Toet in Parijs

DEGIETER

vervolg

Toet & Kli-Wong

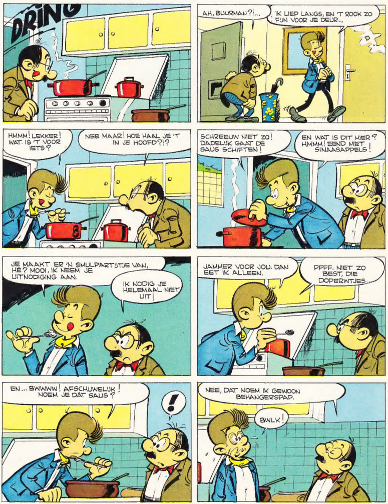
Toet in Parijs

BRAM JAGER en ZIJN BUUR

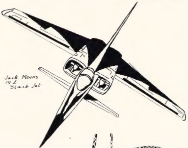
tekeningen: FRANCIS • tekst: M.TILLIEUX

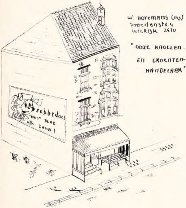
de ford T

PLANT 'N KNOL

In deze rubriek krijgen alle Robbedoeslezers een kans om eigen werk te laten publiceren : korte verhaaltjes (liefst niet meer dan 250 woorden — je laat de anderen toch ook eens aan het woord komen, niet?), verzen en tekeningen (toch liever helemaal eigen tekeningen dan nagetekende figuren...). Vergeet niet je naam, leeftijd en woonplaats er bij te zetten. Tekeningen op wit, ongelijnd papier, in zwarte (liefst oostindische) inkt. De tekeningen mogen NIET GEKLEURD zijn. Maak je stripjes en cartoons niet te lang, en met duidelijke teksten. Inzenden aan « Plant 'n Knol », Redactie Robbedoes, enz...

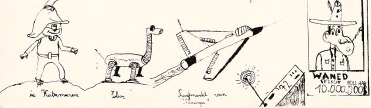

Naar aanleiding van de brief van Peter Schmidt (nr. 1811) zend ik u mijn eigen interpretatie van de familie Marsepulami. De titel is: "BI"

Bert Krommendijk (15j.)
Hulsmaatstr. 100
Enschede

Eric Joos 10 jaar

Bollie en Billie

door ROBA

UITGEVERIJ J. DUPUIS, Zonen en Co. - Industriestraat 13, Sittard.
Livornostraat 97, 1050 Brussel.